

## **Egyezmény a Magyar Köztársaság és Kuwait Állam között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén és gazdasági kapcsolataik előmozdítására**

A Magyar Köztársaság és Kuwait Állam attól az óhajtól vezetve, hogy kölcsönös gazdasági kapcsolataikat az adózási akadályok kiküszöbölésével elősegítsék, megállapodtak a következőkben:

### *1. Cikk*

#### *Személyi hatály*

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

### *2. Cikk*

#### *Az Egyezmény alá eső adók*

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyik Szerződő Állam, vagy annak politikai egysége, vagy helyi hatósága részére beszednek.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, vagy teljes vagyon, vagy jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

*a) Kuwait Állam esetében:*

*(i) a társasági jövedelemadó,*

*(ii) a részvénytársaságok nettó nyereségének a Kuwaiti Tudományfejlesztési Alapítvány (KFAS) javára fizetendő százaléka;<sup>1</sup>,*

*(iii) a „Zakat”*

*(a továbbiakban: kuwaiti adó);*

*b) a Magyar Köztársaság esetében:*

*(i) a magánszemélyek jövedelemadója,*

---

<sup>1</sup> Módosította a Magyar Köztársaság és Kuwait Állam között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyonadók területén a gazdasági kapcsolataik előmozdítására Kuwaitban, 1414 H Shaban 5. napján, amely megfelel 1994. január 17. napjának, aláírt a Magyar Köztársaság és Kuwait Állam közötti Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv

- (ii) a magánszemélyek földadója,
  - (iii) a nyereségadók,
  - (iv) a házadó,
  - (v) a nem lakás céljára használt épületek utáni adó,
  - (vi) a telekadó
- (a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

### 3. Cikk

#### *Általános meghatározások*

1. Az Egyezmény szempontjából, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Kuwait” kifejezés jelenti Kuwait Államot, és magában foglalja a parti tengeren túl fekvő bármely olyan területet, amely a nemzetközi joggal összhangban, Kuwait jogszabályai szerint olyan területnek minősül vagy minősülhet, amely fölött Kuwait szuverén jogokat vagy joghatóságot gyakorolhat;

b) a „Magyar Köztársaság” kifejezés földrajzi értelemben jelenti a Magyar Köztársaság területét;

c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezések a Magyar Köztársaságot vagy Kuwaitot jelentik, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) az „adó” kifejezés kuwaiti adót vagy magyar adót jelent, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

e) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyegyesülést;

f) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintenek az illető Szerződő Állam adózási jogszabályai szerint;

g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelentenek;

h) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek,

(ii) mindazokat a jogi személyeket, egyesüléseket és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

i) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a hajót, légi járművet vagy közúti szállító járművet kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

j) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti:

(i) Kuwait esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) a Magyar Köztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amelyet arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

#### 4. Cikk

##### *Illetőséggel bíró személy*

1. Az Egyezmény szempontjából „az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” jelenti:

a) Kuwait esetében az olyan természetes személyt, akinek lakóhelye Kuwaitban van és Kuwait állampolgára, és az olyan társaságot, amely Kuwaitban van bejegyezve;

b) a Magyar Köztársaság esetében azt a személyt, aki a Magyar Köztársaság törvényei szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Nem foglalja magában azonban azt a személyt, aki a Magyar Köztársaságban csak a Magyar Köztársaságban levő forrásokból származó jövedelem vagy az ott levő vagyon alapján adóköteles.

2. Az 1. bekezdés szempontjából az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy magában foglalja:

a) ezt a Szerződő Államot, annak Kormányát vagy valamely politikai egységét vagy helyi hatóságát;

b) az ebben a Szerződő Államban létesített bármely társaságot, hatóságot, alapítványt, alapot vagy más hasonló jogalanyt, feltéve, hogy azok megfelelnek az 1. bekezdésben említett feltételeknek.

3. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakhellyel rendelkezik;

b) ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (léteérdekek központja);

c) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

d) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára.

4. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

## 5. Cikk

### *Telephely*

1. Az Egyezmény szempontjából a „telephely” kifejezés állandó üzleti helyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés hasonlóképpen tartalmazza:

a) az építési területet, szerelési vagy berendezési munkálatokat, vagy az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, de csak akkor, ha az ilyen építés, szerelés vagy tevékenység időtartama a hat hónapot meghaladja;

b) az olyan szolgáltatásokat, beleértve tanácsadói szolgáltatást is, amelyeket az egyik Szerződő Állam vállalkozása alkalmazott személyzet útján a másik Szerződő Államban nyújt, feltéve, hogy ezeket a tevékenységeket ugyanazon szereléssel vagy egy azzal összefüggő szereléssel kapcsolatban bármely tizenkét hónapos időszakon belül, összesen hat hónapot meghaladó időszakban vagy időszakokban folytatják.

4. A vállalkozás úgy tekintendő, hogy telephellyel bír az egyik Szerződő Államban és üzleti tevékenységet folytat ezen telephely révén, ha ebben az Államban hat hónapnál hosszabb ideig a vállalkozás alapvető berendezést használ, vagy alapvető berendezést használnak a vállalkozás nevében vagy a vállalkozással kötött szerződés alapján természeti kincsek feltárásánál vagy kiaknázásánál, vagy az ilyen feltárással vagy kiaknázással összefüggő tevékenységgel kapcsolatban.

5. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire nem tekintendők „telephelynek”:

- a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;
- b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;
- c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
- d) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;
- e) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- f) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti helynek ebből a kombinációjából származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

6. Az a személy – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés nyer alkalmazást –, aki az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozás érdekében tevékenykedik, e vállalkozás telephelyének tekintendő az először említett Államban, ha

- a) az először említett Államban általános meghatalmazása van arra, hogy a vállalkozás érdekében vagy nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha tevékenysége az 5. bekezdés alá esik, vagy
- b) megrendeléseket szerez az először említett Államban kizárólag vagy csaknem kizárólag a vállalkozás részére, vagy a vállalkozás és más olyan vállalkozások részére, amelyek annak ellenőrzése alatt állnak, vagy amelyeknek ellenőrzési érdekelttségük van a vállalkozásban, vagy
- c) ilyen tevékenység folyamán a vállalkozáshoz tartozó javakat vagy árukat készít, vagy dolgoz fel ebben az Államban a vállalkozás részére.

7. Az alkusz, bizományos vagy más valóban független képviselő, aki csupán az egyik Szerződő Állam vállalkozása és a másik Szerződő Államban levő lehetséges vevő közötti közvetítőként tevékenykedik, nem tekintendő telephelynek ebben a másik Szerződő Államban abban az esetben, ha ez a tevékenység nem terjed ki a fenti 6. b) bekezdésben foglaltak szerinti megrendelésszerzésre, és ha ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Amennyiben azonban az ilyen képviselő tevékenységét egészben vagy csaknem egészben ennek a vállalkozásnak az érdekében fejti ki, e bekezdés értelmében nem tekintendő független képviselőnek.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

## 6. Cikk

*Ingatlan vagyonból származó jövedelem*

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból (beleértve a mező- vagy erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az Egyezmény szempontjából az „ingatlan vagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései alkalmazandók a vállalkozás ingatlan vagyonából és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

## 7. Cikk

### *Vállalkozási nyereség*

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye révén fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Szerződő Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely révén fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik vagy máshol. Mindazonáltal nincs megengedve az ilyen levonás az olyan összegek tekintetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely fizetett (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának jogdíjként, díjként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy meghatározott szolgáltatások elvégzéséért vagy üzletvezetésért járó jutalékként, vagy – a bankvállalkozás esetét kivéve – a telephelynek kölcsönzött pénzért járó kamatként. Hasonlóképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításánál a telephely által a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának jogdíjként, díjként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy meghatározott szolgáltatások elvégzéséért vagy üzletvezetésért járó jutalékként, vagy – a bankvállalkozás esetét kivéve – a vállalkozás központi

irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) felszámított összegek.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. Ha az egyik Szerződő Állam illetékes hatósága részére rendelkezésre álló információ nem elégséges a vállalkozás telephelyének betudható nyereség megállapításához, úgy a 2. bekezdésben foglaltak nem érintik e Szerződő Állam törvényének oly módon történő alkalmazását a telephely adókötelezettségének megállapítására vonatkozólag, hogy a Szerződő Állam illetékes hatósága belátása szerint járjon el, vagy felbecsülje a telephely megadóztatandó nyereségét, feltéve, hogy a törvényt, amennyire ezt az illetékes hatóság részére rendelkezésre álló információ lehetővé teszi, e Cikk elveivel összhangban alkalmazzák.

6. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen a telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása miatt.

7. Az előző bekezdések céljaira, a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

8. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, azon Cikkek rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

## 8. Cikk

### *Nemzetközi szállítás*

1. Az a nyereség, amely hajóknak, közúti szállító járműveknek vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője fekszik, vagy – hazai kikötő hiányában – abban a Szerződő Államban, amelyben a hajó üzembentartója illetőséggel bír.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

## 9. Cikk

### *Kapcsolt vállalkozások*

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és bármelyik esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja – és megfelelően megadóztatja – azt a nyereséget, amely után a másik Állam egyik vállalkozását ebben a másik Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az először említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg egymással, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodtak volna, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és az Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

## *10. Cikk*

### *Osztalék*

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, csak ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés jelent:

a) részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból – kivéve a követeléseket – származó jövedelmet, és

b) egyéb társasági jogokból származó más olyan jövedelmet, amely annak az Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett



osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

## *11. Cikk*

### *Kamat*

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.
2. Az e Cikkben használt a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen állampapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat, valamint pénzkölcsönből származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a kamat keletkezik, a kamattal azonos adóztatási elbírálás alá esik.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.
4. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy egy ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.
5. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint, és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével megadóztatható.

## *12. Cikk*

### *Jogdíj*

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztható.
2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is amelyikben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznahúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.
3. E Cikkben használt „jogdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek – beleértve a mozgóképfilmeket és rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- és hanghordozó szalagokat – szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért fizetnek.
4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a jogdíj származik, egy ott lévő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.
5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy egy ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.
6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznahúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznahúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével megadóztatható.

### *13. Cikk*

#### *Elidegenítésből származó nyereség*

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztható.
2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt

történő) elidegenítéséből vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

#### *14. Cikk*

##### *Szabad foglalkozás*

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve az alábbi körülmények valamelyikének esetén, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is adóztatható:

a) ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik, ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be;

b) ha a személy a másik Szerződő Államban a vonatkozó naptári évben összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban tartózkodik; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyiben az az ebben a másik Szerződő Államban kifejtett tevékenységből származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

#### *15. Cikk*

##### *Nem önálló munka*

1. A 17., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó pénzügyi évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés csak abban a Szerződő Államban adóztatandó, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

#### *15/A. Cikk<sup>2</sup>*

##### *Az igazgatók tiszteletdíja*

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, csak az először említett Szerződő Államban adóztatható.

#### *16. Cikk*

##### *Művészek és sportolók*

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségben a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművésznek vagy sportolónak a másik Szerződő Államban a két Szerződő Állam Kormányai közötti kulturális csereterv keretében kifejtett tevékenységből származó jövedelme mentes az adó alól ebben a másik Szerződő Államban.

#### *17. Cikk*

---

<sup>2</sup> Módosította a Magyar Köztársaság és Kuwait Állam között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyonadók területén a gazdasági kapcsolataik előmozdítására Kuwaitban, 1414 H Shaban 5. napján, amely megfelel 1994. január 17. napjának, aláírt a Magyar Köztársaság és Kuwait Állam közötti Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv

## *Nyugdíjak és évjáradékok*

1. A 18. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj más hasonló térítés és az évjáradék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkára tekintettel fizetnek, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. Az e Cikkben használt:

a) „nyugdíj és más hasonló térítés” kifejezés olyan rendszeres fizetéseket jelent, amelyeket nyugdalomba vonulás után teljesítenek korábbi, nem önálló munkára tekintettel, vagy kártalanításként nyújtanak korábbi, nem önálló munkával kapcsolatban elszenvedett károsodásért;

b) az „évjáradék” kifejezés olyan meghatározott összeget jelent, amelyet rendszeresen, meghatározott időközönként, egy életen keresztül, vagy megállapított, illetőleg megállapítható időszakon keresztül fizetnek olyan kötelezettség alapján, amely pénz vagy pénzzel bíró érték megfelelő és teljes ellenszolgáltatásaként jár.

## *18. Cikk*

### *Közszolgálat*

1. a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, vagy annak politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Szerződő Államban teljesítették, és a természetes személy ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, aki

(i) ennek a másik Szerződő Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, vagy annak politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy általa létesített alaptól egy természetes személynek az ezen Szerződő Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban a másik Szerződő Államban illetőséggel bír és annak az állampolgára.

3. A 15. és 17. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

## *19. Cikk*

## *Tanárok és kutatók*

Az a természetes személy, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt vagy jelenleg is az, és aki az először említett Szerződő Államban elsősorban azért tartózkodik, hogy valamely egyetemen, főiskolán, iskolában, vagy oktatási intézményben, vagy tudományos kutató intézetben tanítson, előadásokat tartson vagy kutatást folytasson, mentes az adó alól az először említett Szerződő Államban az ilyen tanításért, előadásokért vagy kutatásért járó térítés tekintetében.

## *20. Cikk*

### *Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók*

Az a tanuló, kereskedelmi gyakornok vagy ipari, kereskedelmi tanuló, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt vagy jelenleg is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi, szakmai képzés céljából tartózkodik, mentes az adó alól az először említett Államban az ellátására, nevelésére, tanulmányaira, kutatására vagy szakmai képzésére kapott következő összegek vagy jövedelmek után:

- a) az ezen Szerződő Állam területén kívüli forrásokból származó összegek;
- b) a Kormány vagy valamely tudományos, oktatási, kulturális vagy más adómentes szervezet által nyújtott adományok, ösztöndíjak vagy jutalmak; és
- c) az ebben a Szerződő Államban teljesített személyes szolgáltatásokból származó jövedelem.

## *21. Cikk*

### *Egyéb jövedelem*

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

## *22. Cikk*

### *Vagyon*

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban van, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az olyan ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó bázishoz tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járművekből vagy közúti szállító járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

### 23. Cikk

#### *A kettős adóztatás elkerülése*

1. A Szerződő Államok mindegyikében érvényben levő jogszabályok továbbra is szabályozzák az adóztatást az illető Szerződő Államban, kivéve ha az Egyezmény ezzel ellenkező rendelkezéseket tartalmaz.

2. Megegyezés jött létre arra nézve, hogy a kettős adóztatást az e Cikk következő bekezdéseivel összhangban kell elkerülni.

3. A Magyar Köztársaság esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

(i) amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Kuwaitban adóztatható, úgy a Magyar Köztársaság a (ii) és (iii) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont mentesíti az adóztatás alól;

(ii) amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 12. Cikk rendelkezései értelmében Kuwaitban adóztatható, a Magyar Köztársaság le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Kuwaitban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Kuwaitból élvezett ezen jövedelemre esik;

(iii) amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon mentesítve van az adóztatás alól a Magyar Köztársaságban, a Magyar Köztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

4. Kuwait esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

(i) ha a Kuwaitban illetőséggel bíró személynek olyan jövedelem- és vagyonrésze van, amely Magyarországon adóztatható, Kuwait ezt a jövedelem- és vagyonrészt megadóztathatja, és beszámítást enged meg a Magyarországon fizetett adóra;

(ii) ebben az esetben Kuwait levonja az így kiszámított adóból a Magyarországon fizetett adót, de csak olyan összeg erejéig, amely nem haladja meg az előbb említett kuwaiti adónak azt az

arányát, amelyet az ilyen jövedelem- vagy vagyonrészek képviselnek az egész jövedelemhez vagy vagyonhoz viszonyítva.

#### *24. Cikk*

##### *Egyenlő elbánás*

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint harmadik Államoknak azonos körülmények között vagy azonos feltételek mellett azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. E Cikk rendelkezései nem értelmezendők oly módon, mintha az egyik Szerződő Államot meggátolnák abban, hogy egy olyan telephely nyereségét, amellyel a másik Szerződő Állam vállalkozása rendelkezik az először említett Államban, magasabb adókulccsal terhelje, mint amit az először említett Szerződő Állam hasonló vállalkozásának nyereségére alkalmaznak.

3. Az e Cikkben foglaltak nem értelmezendők oly módon, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy az ebben az Államban illetőséggel nem bíró személyeknek adózással kapcsolatban olyan egyéni levonásokat, kedvezményeket, mentesítéseket, mérsékléseket vagy levonásokat nyújtson, amelyeket a törvénynél fogva csak olyan személyek kaphatnak, akik ennek az Államnak az állampolgárai, vagy ott illetőséggel bírnak.

4. Az e Cikkben foglaltak nem értelmezendők oly módon, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek olyan kedvezményes adóztatási elbírálást, előnyt vagy kiváltságot adjon, amelyek külön megállapodások alapján harmadik Államokban illetőséggel bíró személyeknek nyújthatók.

5. E Cikkben az „adóztatás” kifejezés olyan adókat jelent, amelyek az Egyezmény tárgyát képezik.

#### *25. Cikk*

##### *Egyeztető eljárás*

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy – ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét – előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.



2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja, és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülendő legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek.

## 26. Cikk

### *Tájékoztatáscsere*

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatásokat. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást hozzáférhetővé tehetik. A kapott tájékoztatást a tájékoztatást adó Szerződő Állam kérésére titokban kell tartani.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők oly módon, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatás gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

## 27. Cikk

### *Diplomáciai és konzuli kiváltságok*

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai képviselőt, a konzuli hivatal vagy valamely nemzetközi szervezet tagjainak kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

## 28. Cikk

### *Vegyes rendelkezések*

1. Az Egyezmény nem érinti az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek azt a jogát, hogy hasznot húzzon a másik Szerződő Állam által, annak belső jogszabályaival, rendelkezéseivel és államigazgatási gyakorlatával összhangban előírányzott adó- és beruházási ösztönzések, mentességek és levonásokból.

2. A Szerződő Államok illetékes hatóságai előírásokat adhatnak ki az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtására.

## 29. Cikk

### *Hatálybalépés*

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. A jelen Egyezmény az 1. bekezdésben meghatározottak szerinti utolsó értesítés napján lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután keletkezett jövedelmekre; és

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután kezdődő bármely adózási időszakra vethetők ki.

## 30. Cikk

### *Időbeli hatály és felmondás*

Az Egyezmény 5 éves időszakra marad hatályban, és továbbra is hatályban marad hasonló időszakra vagy időszakokra, kivéve, ha az első vagy bármelyik következő időszak lejáratá előtt hat hónappal valamelyik Szerződő Állam írásban értesíti a másikat arról a szándékáról, hogy az Egyezményt fel kívánja mondani. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti mindkét Szerződő Államban:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a jegyzék átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azután keletkezett jövedelemre;

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek a jegyzék átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azután kezdődő bármely adózási időszakra vethető ki.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült, Kuwaitban, két eredeti példányban, 1414 H Shaban 5. napján, amely megfelel 1994. január 17. napjának, magyar, arab és angol nyelven, valamennyi szöveg egyaránt hiteles.

Eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

## **Jegyzőkönyv**

A Magyar Köztársaság és Kuwait Állam a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyoadók területén, és gazdasági kapcsolataik előmozdítására 1414 Shaban 5. napján, azaz 1994. január 17. napján megkötött Egyezmény aláírásával egyidejűleg megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik.

1. Az 5. Cikkre vonatkozólag:

megállapítást nyert, hogy az „üzleti hely” kifejezés magában foglalja a termelési helyet.

2. A 7. Cikkre vonatkozólag:

a) az e Cikk 1. bekezdését illetően az a bármilyen jellegű térítés, amelyet ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért, beleértve a tanácsadást és a műszaki segítségre vonatkozó tapasztalatokat, fizetnek, olyan nyereségnek tekinthető, amelyre a 7. Cikk rendelkezései alkalmazandók;

b) a telephelynek nem tudható be a nyereség, ha a javak, áruk, gépek vagy berendezések szállítását a telephely részére egy harmadik személy végezte.

3. A 8. Cikkre vonatkozólag:

a hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállító járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetése magában foglalja a nemzetközi szállítási vállalkozások ügynökségeinek tevékenységét és e vállalkozások más kiegészítő tevékenységét, nevezetesen a város és a repülőtér közötti autóbusz szállítást, amennyiben a fent említett tevékenységek szorosan kapcsolódnak a nemzetközi szállításhoz.

4. A 18. Cikkre vonatkozólag:

a) tekintet nélkül e Cikk rendelkezéseire, az országos légi, hajózási és más szállító társaságoknak a nemzetközi forgalomban alkalmazott olyan állandó személyzete, amelynek tagjai az egyik Szerződő Államban illetőséggel bírnak és tevékenységüket a másik Szerződő Államban fejtik ki, mentes az adó alól térítései után a másik Szerződő Államban, amennyiben

a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasonló személyek mentesek az adó alól térítései után az először említett Szerződő Államban;

b) megállapítást nyert, hogy az egyik Szerződő Állam kormányképviselete által végzett beruházásirányítás nem tekintendő üzleti tevékenységnek az e Cikk 3. bekezdésének értelmezése szerint.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Kuwaitban, két eredeti példányban, 1414 H Shaban 5. napján, amely megfelel 1994. január 17. napjának, magyar, arab és angol nyelven, valamennyi szöveg egyaránt hiteles.

Eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

## Jegyzőkönyv

### **a Magyar Köztársaság és Kuwait Állam között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyoadók területén a gazdasági kapcsolataik előmozdítására Kuwaitban, 1414 H Shaban 5. napján, amely megfelel 1994. január 17. napjának, aláírt a Magyar Köztársaság és Kuwait Állam közötti Egyezmény módosításáról**

Kuwait Állam és a Magyar Köztársaság az alábbi intézkedésekről állapodott meg:

*1. A 2. Cikkre vonatkozólag:*

A 3. bekezdés a) pontja, (ii) jelű bekezdése a következők szerint módosul:

„a részvénytársaságok nettó nyereségének a Kuwaiti Tudományfejlesztési Alapítvány (KFAS) javára fizetendő százaléka;”

2. Az Egyezmény egy új, 15/A. Cikkkel egészül ki, mely a következőképpen szól:

”

*15/A. Cikk*

*Az igazgatók tiszteletdíja*

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, csak az először említett Szerződő Államban adóztatható.”

*3. A 6. Cikkre vonatkozólag:*

Az olyan jövedelem adója, melyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból élvez, (50%) ötven százalékkal csökken ebben a másik Szerződő Államban, olyan épület befektetés esetén, melyet az először említett Szerződő Államban illetőséggel bíró személy valósított meg.

*4. A 7. és a 9. Cikkekre vonatkozólag:*

Az építési területnek vagy szerelési vagy berendezési munkálatoknak csak az a nyereség tudható be abban a Szerződő Államban, amelyikben az építési terület van, vagy szerelési vagy berendezési munkálatok folynak, amely magából az építési területből vagy szerelési vagy berendezési tevékenységből származik. Ez azt jelenti különösen, hogy

a) áruknak, gépeknek vagy berendezéseknek a vállalat fő telephelye vagy egy másik telephelye vagy harmadik személy által akár e tevékenységgel kapcsolatban, akár attól függetlenül történő

szállításából származó nyereség nem tudható be az építési területnek vagy szerelési vagy berendezési munkálatoknak;

b) tekintet nélkül a 12. Cikk rendelkezéseire, az olyan tervezésből, projekt munkából, mintából vagy kutatásból, valamint technikai szolgáltatásból származó nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban lévő építési területnek vagy szerelési vagy berendezési munkálatoknak végez, mindaddig, amíg ezeket a tevékenységeket a másik Szerződő Államon kívül végzik, nem tudható be ennek az építési területnek, szerelési vagy berendezési munkálatnak.

*5. A 13. Cikk 1. bekezdésére vonatkozólag:*

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy 13. Cikk 1. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyon elidegenítéséből származó jövedelmének adója (50%) ötven százalékkal csökken a másik Szerződő Államban, amennyiben az ingatlan tulajdonjogát az először említett Szerződő Államban illetőséggel bíró személy megszerezte.

6. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy a jelen Jegyzőkönyv hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

7. Jelen Jegyzőkönyv a 6. bekezdésben meghatározottak szerinti utolsó értesítés napján lép hatályba, és rendelkezései azon naptári év január 1. napjától alkalmazandóak, melyben a Jegyzőkönyv hatályba lép.

Jelen Jegyzőkönyv az Egyezmény szerves részét képezi és hatályát, megfelelően, azon a napon veszti el, amikor az Egyezmény hatályát veszti.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a jelen Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Kuwaitban, két példányban, 2001. december 9-én, mely megfelel 1422. Ramadan 24-nek, magyar, arab és angol nyelven, valamennyi szöveg egyaránt hiteles. Eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.